

Bu Cho Cng Hòa Hay Dân Ch ?

Tác Giả: Vũ Linh

Thứ Hai, 25 Tháng 10 Năm 2010 10:53

Đi v i c tri Vi t, ngoài nh ng v n đ v vi c làm, y t , an sinh, giáo d c, xi t nhà, v.v..., mà chúng ta ph i cân nh c k khi b phi u cho m t dân c đ a ph ng, t ng t nh nh ng công dân M khác cũng ph i làm, còn có v n đ chính sách c a M đi v i các v n đ liên quan đ n Vi t Nam.

Không bao lâu n a là s đ n ngày bu c gi a mùa, ngày 2 Tháng 11 t i. M t s l n dân M s không đi bu, nh t là trong kh i Dân Ch . Đi v i nh ng ng i có đ quan tâm và ch u khó đi bu thì v n đ đ t ra là bu cho ai?

M t cách th c t , cu c bu này là m t tr ng c u dân ý v TT Obama. Phe Dân Ch hi u rõ v n đ nên đ a ra chi n l c tranh c th t gi n đ : nh c l i nh ng t i cũ c a TT Bush v i hàm ý bu C ng Hòa là bu cho “căn nhà đ nát” c a Bush, trong khi đúng ra thì ph i bu cho nh ng thành qu vĩ đ i c a TT Obama.

Trên c t báo này, c hai v n đ đã đ c vi t khá nhi u, nh ng cũng c n nh c l i, đ có đ p nhìn rõ s th t trong cái khói h a mù c a truy n thông “phe ta”, và có m t k t lu n: bu cho ai?

T I C A TT BUSH

Trên căn b n, phe Dân Ch mang tình tr ng kinh t c a Bush ra đ đ a c tri. Bush b t cáo hai t i chính, dĩ nhiên không k m t v n t i l n nh khác.

T i th nh t mà TT Bush b t cáo là c t thu nhà giàu, mà l i tiêu xài vung vít, bi n đ th a ngân sách c a TT Clinton thành thâm th ng hàng ngàn t .

Tr c h t ph i nói đ th a ngân sách c a TT Clinton là nh vào s ki n hai c n s t đi n toán dot.com và c n s t gia c đã t o ra m t bong bóng ph n vịnh gi t o, gia tăng thu ho ch thu r t l n cho c n c. Trong khi đó, ngay t năm 1994, t c là hai năm sau khi Clinton đ c c , C ng Hoà đã chi m đ c đa s t i c Th ng Vi n l n H Vi n, không cho Clinton tung ra nh ng ch ng trình t n kém nào n a. Ta còn nh tháng 11 năm 1995, qu c h i C ng Hòa không ch p thu n ngân sách c a TT Clinton, khi n gu ng máy chính quy n b t c, ng ng ho t đ ng m t m y ngày vì h t ti n. Hai y u t b i thu thu và gi i h n chi tiêu Nhà N c đã đ a đ n tình tr ng b i thu ngân sách mà phe Dân Ch không ng ng khoe khoang, trong khi TT Clinton th t ra không có công tr ng gì. Đ ng Dân Ch không phát minh ra internet nh ông Phó Al Gore khoác lác, do đó cũng không t o ra c n s t dot.com, và TT Clinton cũng không ph i ng i ch n đ ng các chi tiêu c a Nhà N c.

Cu i trào Clinton, ngay tr c khi Bush nh m ch c thì bong bóng dot.com x h i, hàng ngàn công ty đi n toán dot.com v n , và nhà n c không còn thu đ c ti n thu trên hàng ngàn t l i nhu n c a m y công ty này n a. N c M đi vào suy tr m kinh t . R i vài tháng sau đó là v

9/11, với hậu quả là hàng ngàn người phải chi vào công tác an ninh trong nước, và di tản hàng triệu người ngoài nước, tại Afghanistan và Iraq. Hai yếu tố thất thu thuế do suy trầm kinh tế, và chi phí chiến tranh chiến tranh hàng triệu đã đưa đến thâm thủng ngân sách không tránh được, mà khó có thể nói là lỗi của Bush được. Bush không tỏ ra suy trầm kinh tế năm 2000, và Bush cũng không chịu mua vào 9/11 (mặc dù không thi u gì người đưa óc không bình thường vào tên Bush ngay từ trước này).

Phe Dân Chủ luôn tố cáo Bush nâng đỡ nhà giàu, cắt thuế cho họ. Nhưng lại không nói cho rõ là TT Bush năm 2003 cắt thuế cho tất cả mọi người, giàu cũng như nghèo. Trên thực tế, giới nhà nghèo dưới thời Bush đóng thuế ngày một ít trong khi giới nhà giàu đóng thuế ngày một nhiều hơn. Thuế kê của số thuế IRS cho tám năm của TT Bush cho thấy tổng thu thuế thu được từ khối 1% những người giàu nhất đã tăng từ 33% tổng số thu năm 2001, lên đến 40% năm 2008. TT Obama đòi tăng thuế của “nhà giàu” vì nhu cầu “công bằng” (fairness). Còn công bằng gì khi 1% những người giàu nhất đóng góp 40% tổng số thu thuế thu được của cả nước; trong khi 40% dân Mỹ không đóng một xu thuế nào, những người lãnh đạo hai phần ba tỉn trên cơ sở an sinh xã hội của cả nước. Con bò vắt mãi cũng sẽ hết sữa thôi.

Từ thời hai TT Bush bắt đầu là tỏ ra hàng công gia công và tài chánh cuối năm 2008, đưa đến hàng công kinh tế và thất nghiệp cao hiện nay. Thực tế, cuộc hàng công công nhân nhợt nhạt của Mỹ này đã mạnh mẽ hơn ba chục năm, và lớn mạnh trong các chính sách gia công và tín dụng mà dân của các TT Dân Chủ Carter và Clinton, chứ không phải mới nảy sinh ra trong mấy năm của Bush. Phe Dân Chủ giác Bush thối nát tín dụng gia công để giúp tài phiệt Wall Street làm giàu, mà cũng nhậm chuyển đến Dân Chủ đã nhậm quyền kiểm soát quốc hội từ 2006, hai năm trước khi hàng công bùng nổ, và đã ngăn cản không cho Bush ra luật kiểm soát tín dụng gia công.

Đài CNN ngày 8 tháng 10 vừa qua đã mở cuộc thăm dò so sánh Bush và Obama. Kết quả Obama thắng Bush 47%-45%, cách biệt có 2% trong khi xác suất sai lệch là 4%. Tức là cả hai ngang ngửa nhau. Cách đây chỉ hai năm, mức hậu thu của Obama là gần 70% trong khi của Bush là 35%. TT Obama càng đi theo Bush bao nhiêu thì khoảng cách biệt lại càng ít đi.

Lòng họ nhân ái, theo thăm dò của báo phe ta Washington Post, một phần tư đảng viên đảng Dân Chủ (Dân Chủ!) cho rằng trở về với các chính sách của Bush là điều ... tốt! (... but almost a quarter of Democrats say a GOP-led Congress would take the country in a new and better direction or say a return to Bush's policies would be good.)

Đó thật là mãi thì cũng hết ngạc nhiên. Dân Mỹ hình như có trình độ hiểu biết cao hơn TT Obama nghĩ, mặc dù gần đây TT Obama đã công khai than phiền dân Mỹ họ kém thông minh khi không nhìn thấy những thành quả của ông.

THÀNH QUẢ CỦA TT OBAMA

TT Obama khoe bản “thành tích vĩ đại” của ông. Chạm dứt cuộc chiến tại Iraq, ra các luật “làm nên lịch sử” kích cầu kinh tế, cải thiện y tế, và cải thiện tài chánh.

Tháng 7 vừa qua đánh dấu ngày quân lực Mỹ chạm dứt tham chiến tại Iraq. Phó TT Biden lên tiếng khoe là sách lược của TT Obama đã thành công, giúp cho ông giữ đúng lời hứa của chạm dứt

việc lính Mỹ tham chiến tại đây. Không ít đồng tử của Obama đã tung hô ông ngay. Điệu ông Biden –và cả Obama- không nói ra và các đồng tử ngây ngô không biết, là quân tác chiến Mỹ rút ra khỏi Iraq là tuân theo hiệp ước đã được TT Bush (không phải Obama) ký kết với Thủ Tướng Al Maliki năm 2008. Trên căn bản, tình hình Iraq vẫn nghiêm trọng. Nhưng hiển nhiên là đã có thành quả và đó là thành quả của chiến lược đồn quân của TT Bush năm 2007, không liên quan gì đến Obama lúc đó còn đang lo tranh cử và liên tưởng chiến lược đồn quân đó. Cả ông Biden lúc đó cũng liên tưởng chiến lược chiến tranh thu hút đồn quân, mà ông cho là mang thêm lính Mỹ vào chiến tranh. Nếu TT Bush lúc đó áp dụng chiến lược không đồn quân mà Obama và Biden kêu gọi thì chắc chắn quân Mỹ đã không rút lui êm thắm năm 2010, mà đã tháo chạy có lẽ từ ngày “30 Tháng 4” năm 2009 bằng trực thăng bay tạt nóc tòa nhà Mĩ rồi.

Thành quả thứ hai, luật kích cầu kinh tế đã hoàn toàn thất bại, chiến lược giảm thuế của nền thất nghiệp, mà chiến lược giúp nền kinh tế mở rộng không hề khả năng. Kinh tế vẫn chưa ra khỏi khủng hoảng gần hai năm sau khi TT Obama nhậm chức. Nguyên nhân kích kinh tế đã tháo chạy trở về dĩ vãng. Họ đưa là “siêu giáo sư” của Harvard, Stanford, ..., tuy rất hào về lý thuyết trừu tượng nhưng không biết giá trị của bánh mì là bao nhiêu ngoài chợ.

Tháng Chín vừa qua, đã có thêm 95.000 người mất việc (đúng ra là 159.000 người mất việc, 64.000 kiếm được việc, kết số thuần là mất 95.000). Gần hai năm sau 800 đồng tử kích cầu kinh tế, thiên hạ vẫn tiếp tục mất việc. Theo các chuyên gia, mức nợ trở về tới mức tăng 5% của thời “đỏ nát” Bush, thì mỗi tháng phải có thêm 300.000 việc làm (thay vì mất 95.000), liên tục trong 60 tháng tiếp theo cho đến tháng 9 năm 2015. Đảng Tiên Tri cho dù có đi trên nền tảng của, cũng không thể nhìn ra tương lai đó việc làm.

Thành quả thứ ba, luật cải thiện thị trường bảo hiểm quy định bằng của sau, dù chưa áp dụng, đã bỏ gần 60% dân Mỹ chiến tranh. Mất thăm dò mức độ nhận của của quan Penn-Schoen (cả hai ông đưa là cựu phó tá cao cấp của TT Dân Chủ Clinton) cho thấy ngay cả 23% đảng viên Dân Chủ cũng muốn thu hồi luật này. Trong số gần 300 dân bảo hiểm và thương nghiệp sĩ Dân Chủ đang tranh cử trở lại, không có một người nào dám khoe là mình đã bỏ phiếu thông qua luật cải thiện thị trường.

Tình trạng thất nghiệp cao có liên quan trực tiếp đến cải thiện thị trường. Mặc dù tăng trưởng kinh tế đã vượt vượt mốc tháng 6 năm 2009, nhưng phần lớn các công ty đã không thuê thêm nhân viên vì còn cân nhắc tác động của luật cải thiện thị trường. Công ty McDonald đề đưa cắt bỏ hơn 39.000 nhân viên bán hàng vì nếu áp dụng luật mới, chi phí bảo hiểm cho các nhân viên này sẽ quá đắt, khiến chính quyền Obama phải với vũ lực miễn không áp dụng luật cải thiện thị trường cho McDonald trong ít nhất là một năm nữa. Hàng loạt công ty và nghiệp đoàn khác đã mau mắn bắt chước theo McDonald, đòi giảm hoặc miễn thuế này. Và TT Obama đã phải đồng ý miễn thuế cho nghiệp đoàn giáo chức (United Federation of Teachers), và khoanh ba chức công ty (tính cho đến ngày bài này được viết, số còn nghiệp đoàn công ty đòi giảm hoặc miễn thuế trong những ngày tiếp theo).

Luật mới của áp dụng đã phải “miễn” không áp dụng cho các đồng tử công ty và nghiệp đoàn. Thế thì áp dụng cho ai? Tiếc thay và những người dân bình thường thôi sao? Nhưng người nào vẫn còn tin TT Obama tranh đấu cho tiếc thay và những người dân nghèo khổ bé nhỏ, chiến lược các thủ tục tài chính và nghiệp đoàn nên suy giảm về chuyển đổi miễn này. Cũng nên coi lại sao luật mới lại khiến chi phí bảo hiểm y tế sẽ quá đắt như McDonald và các nghiệp đoàn than phiền đến phải chi phí nhân viên miễn thuế? Sao không giảm thuế hoặc giảm chi phí y tế của TT

Obama vậy?

Thành quả thì là luật cải tài chánh. Thiên hạ chưa ai thấy gì cả thôi. Chưa thấy các ngân hàng vồn than vồn thối dài, đâu có lý do không cho ai mượn tiền trong khi vồn công bố là có trăm tỉ.

Trong bốn “thành quả vĩ đại” của TT Obama thì cái đầu là thành quả nhìn thấy, còn ba cái sau là hảo huy.

Ngoài những thành quả gì tiếp theo này ra, thì cũng còn đầy rẫy những tin xấu khác.

- Cuộc chiến tại Afghanistan ngày càng rùng rợn. TT Karzai, không còn tin tưởng vào đường mình mở ra và bắt đầu đi đêm với Taliban, để phòng mặt mũi sáng tỏ ở đồng bào nào đó, TT Obama tuyên bố “đi tháng mùa xuân” rồi rút quân Mỹ với “trong danh dự”, cho Karzai vài tháng ngồi ngóptrời khi chìm, mà thời gian Mỹ gọi là “decent interval”.

- Nguy cơ khủng bố Hồi giáo quá khích vẫn không suy giảm bất chấp những vụ nổ xin lỗi của TT Obama.

- Rồi tin mới nhất: tiếp theo Jim Jones, Cựu Viện An Ninh của TT Obama cũng ca bài cáo bịp, thay thế bằng ông Tom Donilon, là mặt phải tá thân của lâu năm của Obama từ ngày còn tranh cử. Điều đáng nói là trong cuốn sách mới đây của nhà báo Bob Woodward (đã nói qua trên cổng báo này từ trước), Bộ Trưởng Quốc Phòng Robert Gates, khi bình luận về ông Donilon, đã phát biểu ông Donilon mà làm Cựu Viện An Ninh thì sẽ là họa (disaster). Xảo báo gia càng vồn tiếp tục trong khi lãnh đạo ... đi du lịch (đầu tháng 11 này, TT Obama sẽ công du thăm bốn nước Á Châu). Theo thông tin xã Reuters, bộ trưởng Gates, đồng đội Mike Mullen, tiếp tham mưu trưởng quân đội, và ngay cả phát ngôn viên Robert Gibbs cũng sẽ ra đi đầu năm tới, sau buổi họp. Con tàu tiếp tục chìm, thấy thì tiếp tục nhẩy khỏi tàu.

Nếu cuộc bầu cử tiếp là một cuộc tranh cử dân ý về thành tích của TT Obama, thì không cần coi thăm dò dư luận cũng bịp là đa số dân Mỹ sẽ bầu cho đồng nào.

Vấn đề Việt Nam

Đi với cộng tri Việt, ngoài những vấn đề về việc làm, y tế, an sinh, giáo dục, xã hội nhà, v.v..., mà chúng ta phải cân nhắc khi bắt đầu cho một dân chủ để a phần, tiếp theo thì những công dân Mỹ khác cũng phải làm, còn có vấn đề chính sách của Mỹ đối với các vấn đề liên quan đến Việt Nam.

Nói chung, các chính quyền Mỹ, Cộng Hòa hay Dân Chủ, cũng đều ưu tiên về vấn đề nhân quyền, từ do dân chủ tại Việt Nam, và hầu hết các vấn đề dân chủ của cả hai đồng trong các khu vực đông người tin tưởng đến, đều chia sẻ những ưu tiên đó, và cũng đã sẵn sàng tranh đấu bên cạnh cộng đồng để tin tưởng. Công bằng mà nói, một hay hai vấn đề dân chủ Mỹ -hay Mỹ gốc Việt- đòi nhân quyền cho Việt Nam chẳng khi nào VN biến thành một nước do dân chủ, cho nên chúng ta cũng cần cân nhắc một cách thận trọng vai trò và ảnh hưởng của thế lực này trong chính sách đối ngoại của Mỹ cũng như trong chính sách đối nội của nhà cầm quyền Việt Nam.

Bưu Cho Cộng Hòa Hay Dân Chủ ?

Tác Giả: Vũ Linh

Thứ Hai, 25 Tháng 10 Năm 2010 10:53

Nhưng nhìn vào chính sách của Mỹ đối với các vấn đề tại Đông Nam Á, ngược lại ta không khỏi lo ngại cho những biến chuyển gần đây. Ngược lại ta có thể đặt câu hỏi những vị Trung Quốc công khai liên lạc với Việt Nam, tại Hoàng Sa, Trường Sa, bắt dân đánh cá Việt Nam, rồi với bauxit, tất cả đã xảy ra không phải do thời cai trị của Bush, mà do thời tiếp nối của “ôn hòa” Obama. Có phải chính sách ôn hòa đó đã gây một thông điệp ưu đãi đến Bắc Bình, khiến họ đã mạnh dạn hơn không? Và điều phó vạ là “mạnh dạn” đó thì chính quyền Obama sẽ làm gì? TT Obama có thể gọi hàng không mua hàng qua Việt Nam cho các quan chức lên xem chơi, nhưng không ai tin ông sẽ gọi thủy quân lục chiến qua báo với Việt Nam chúng “Thiên Triu” hết. (10-10-10)

Quý độc giả có thể liên lạc với tác giả để góp ý qua email: Vulinh11@gmail.com.